

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 16. veljača 2014.

Video

Punina zakona

Draga braćo i sestre,

Evandjelje ove nedjelje također je dio takozvanog "govora na gori", prve velike Isusove propovijedi. Današnja je tema Isusov stav prema židovskom Zakonu. On kaže: "Ne mislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao ukinuti, nego ispuniti" (Mt 5, 17). Isus dakle ne želi dokinuti zapovijedi koje je Gospodin dao po Mojsiju, već ih želi privesti punini. I odmah dodaje da to "ispunjenje" Zakona zahtijeva veću pravednost, autentičnije obdržavanje. On naime kaže svojim učenicima: "ne bude li pravednost vaša veća od pravednosti pismoznanaca i farizeja, ne, nećete ući u kraljevstvo nebesko" (Mt 5, 20).

Ali što znači to "potpuno ispunjenje" Zakona? I u čemu se sastoji ta veća pravednost? Sâm Isus nam odgovara s nekoliko primjera. Isus je bio praktičan, da bi pomogao ljudima da ga shvate uvijek se služio primjerima. Započinje od pete zapovijedi dekaloga: "Čuli ste da je rečeno starima: Ne ubij!... A ja vam kažem: Svaki koji se srdi na brata svoga bit će podvrgnut sudu" (rr. 21-22). Time nas Isus podsjeća da i riječi mogu ubiti! Kada se kaže da neka osoba ima jezik poput zmijina, što se time želi reći? Time se želi reći da riječi ubijaju! Zato ne samo da ne treba nasrtati na život bližnjega, nego se ne smije izljevati na njega otrov srdžbe i klevetati ga. Ne smije ga se ni ogovarati. Tako smo došli do ogovaranja: ocrnjivanja drugoga, također, mogu ubiti, jer ubijaju dobar glas osoba! Tako je ružno ogovarati! Isprva se to može činiti nečim ugodnim, čak i zabavnim, kao kada se pojede slatki bombon. Ali na kraju nam to srce ispuni gorčinom i truže i nas same. Reći ću vam istinu: uvjeren sam da ako svaki od nas odluči izbjegavati ogovaranja, na kraju će postati svet! To je lijep put! Želimo li postati sveti? Da ili ne? [Narod na trgu: Da!] Želimo li da

nam ogovaranje postane navika? Da ili ne? [Narod na trgu: Ne!] Onda se slažemo oko toga: nema ogovaranja! Isus predlaže onome koji ga slijedi savršenstvo ljubavi: ljubavi čija je jedina mjera ta da nema mjere, da nadilazi svaku računicu. Ljubav prema bližnjemu je toliko temeljan stav da Isus čak kaže da naš odnos s Bogom ne može biti iskren ako se ne želimo pomiriti s bližnjim. I kaže ovako: "Ako dakle prinosiš dar na žrtvenik pa se ondje sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe, ostavi dar ondje pred žrtvenikom, idi i najprije se izmiri s bratom, a onda dođi i prinesi dar" (rr. 23-24). Zato smo pozvani pomiriti se s našom braćom prije nego očitujemo našu pobožnost Gospodinu u molitvi.

Iz svega toga se može shvatiti da Isus ne pridaje jednostavno važnost discipliniranom obdržavanju i izvanjskom vladanju. On prodire u korijen Zakona, upirući prstom prije svega u namjeru te dakle u čovjekovo srce, odakle potječu naša dobra ili zla djela. Da bi naša vladanja bila dobra i iskrena nisu dovoljne pravne norme, već su nužne duboke motivacije, koje su izraz skrivene mudrosti, Božje mudrosti, koja može biti prihvaćena zahvaljujući Duhu Svetom. A mi, po vjeri u Krista, možemo se otvoriti djelovanju Duha, koji nas osposobljava da živimo Božju ljubav.

U svjetlu toga učenja, svaka zapovijedi otkriva svoje puno značenje kao zahtjev ljubavi, i sve se združuju u najveću zapovijed: ljubi Boga svim srcem svojim i ljubi bližnjega kao sebe samoga.